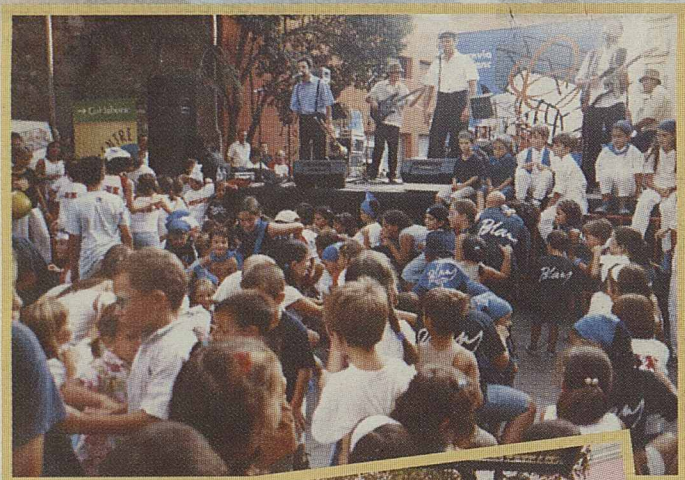

El conte de Festa Major

Asseguren els contes que les bones revistes de Festa Major han de començar recordant alguna cosa simbòlica de la festa. I que aquest inici de revista ha de tenir dues coses bàsiques.

La primera, informació directa i real sobre el que parlem.

La segona, una mica d'imaginació i un cert toc de màgia.

Seguint aquestes dues regles d'or és impossible que l'inici de la revista quedi coix i com que nosaltres en volem un de perfecte, les seguirem.

El conte de Festa Major de Granollers, *Els Blancs i els Blaus*, escrit per Teresa Duran al 1997, explica l'inici de la tradicional competició rajolera entre blancs i blaus que ha anat derivant en la Festa Major que tots gaudim actualment.

Amb molta ironia, sentit de l'humor, i també un cert rigor històric, Teresa Duran i les mans dels germans Brocal (Pep i Marc) a les il·lustracions, van convertir una tradició antiga en conte.

I és que els contes, com totes les coses que són creades per a grans, gaudides per petits i, finalment gaudides també pels grans, esdevenen màgics.

Dracs, princeses, molles de pa i fades padrines. Però també, relat breu sobre la realitat més senzilla i més real.

Els contes transmeten un ensenyament, un record, una manera d'explicar coses inexplicables. Coses també màgiques.

I el conte de la Festa Major de Blancs i Blaus explica precisament això: una tradició que ha esdevingut màgica. Una tradició que s'ha convertit en centre d'una festa, d'una sana competició entre dues colles.

El conte a més, ens sorprèn cada Festa Major. Perquè el conte és el mateix però la posada en escena de cada any és diferent. Només cal fer un cop d'ull al passat i recordar la primera escenificació del conte, l'any 1997, de les mans de *Titelles Marduix*. I fer un salt i anar-nos-en a l'any 1998 a la representació feta per *Cesc Serrat* o al 1999 amb en *Pep Callau*. Propostes que de maneres diferents ens explicaven un cop més aquesta sana rivalitat blanc i blava. I amb el tombant de segle, noves propostes: l'any 2000 amb la companyia Xumet i Xinxeta, al 2001 en forma de rondalla amb els Pam i Pipa, l'any 2002 amb la companyia la Marieta i quan la Festa celebrava els 20 anys, amb el grup d'animació granollerí El Tramvia Blanc. I aquest any, una nova proposta... el conte de la Festa Major de les mans de Clownx Teatre. I si bé és cert que no hi ha dracs, ni princeses, ni molles de pa ni fades padrines... que no s'hi expliquen encanteris ni es relaten aventures de cavallers ni gats amb botes... el conte de la Festa Major desprèn màgia.

Màgia en llegir l'inici d'una juguesca, d'una competició, d'una *fal·lera rajolera* que va néixer quan tot es feia a mà i que continua ara, quan ja no es fan coses a mà ni s'escriuen contes de fades.

Hem seguit les regles d'or...

Només ens falta inventar-nos-en una: "un bon inici de revista de Festa Major sempre acaba igual, més o menys, com els contes"

Vet aquí un Blau, vet aquí un Blanc...